

мислилъ Налитаевъ, като се приближавалъ до Петровския паркъ, наблизо гдѣто была лѣтната къща на Надѣжда Петровна.

V

Не въ тила, а право въ очитѣ.

Надежда Петровна Арташова, била единственната дъщеря на учителя, при когото нѣкога се училъ и Налитаевъ. Послѣ смъртъта на престарѣлия педагогъ, Надѣжда Петровна, останала безъ всякъкви сръдства и была принудена да предава уроци. Еднажъ въ единъ облаченъ день, Надежда Петровна като си отишла намѣрила у тѣхъ начумериния адвокатъ, който ѝ извѣстилъ, че станала богата наследница послѣ смъртъта на чича ѝ братъ на покойния педагогъ.

Отъ това врѣме се изминало вече повече отъ три години. Надежда Петровна седела сама когато ѝ явили за дохожданието на Налитаевъ. При показванието му, тя тръгнала къмъ него да го посрѣшне и го посрѣщила съ явна радостъ.

— Чакъ сега ли Василий Ивановъ, се наванихте послѣ три години да мя посетите! Бекъ така праватъ стари приятели?

— Азъ Надеждо Петровна, немога иначе да постѣпямъ.

— Отъ какво? Коя е причината?

— Причината е Общественното ни полужение. Ето именно вслѣдствие на това, азъ съмъ